

O SVATÉM FRANTIŠKU XAVERIUSOVI

Svatoroční muzika 94

k dneš - ní slav - no - sti,
 Po - spěš - te k dneš - ní slav - no - sti, ctě - te be - ze vši tesk - no - sti
 k dneš - ní slav - no - sti,
 mu - že pře - sva - té - ho. U Bo - ha, ta - ké u li - dí, jak
 pře - sva - té - ho.
 to snad - no kaž - dý vi - dí, pře - vel - mi vzác - né - ho.

1. Pospěšte k dnešní slavnosti,
 ctěte beze vší tesknosti
 muže přesvatého.
 U Boha, také u lidí,
 jak to snadno každý vidí,
 převelmi vzáctného.

2. Nejprv pak, zem Indyánska,
 skrz toho tobě křesťanská
 víra oznámená.
 Vesel se, ni nepřestávej,
 chválu jemu vždycky vzdávej,
 tať má být odměna.

3. Desetkrát pokřtil sto tisíc,
 malých i velkých mnohem víc,
 není na tom dosti.
 Jiných k lepšímu životu,
 jak máme toho jistotu,
 přived velké množství.

4. Oznamoval tejně věci,
 pravdivé jsou tyto řeči,
 předzvěděl budoucí.
 Mrtvé křísil i v nemoci
 skrze něho ku pomoci
 přispěl Všemohoucí.

5. Bohatým, chudým rád sloužil,
 po spasení jich vždy toužil,
 práce nelitoval.
 Do Sinské země chtěl jíti
 i ten lid víře učiti,
 když ho Bůh povolal.

6. Tělo do vápna vloženo,
 by mohlo být přenešeno,
 proměny nevzalo.
 Nevzalo jest porušení,
 svědčí lékaři zkušeni,
 vůni jest vydalo.

7. Hned nové divy se staly,
 nemocní zdraví povstali,
 tak Bůh své slouhy ctí.
 Víc a víc sláva se Boží
 i čest Xaveria množí,
 jak o tom sám svět ví.

8. Ej, zase slavní divove,
 jichž Neapolitánove
 vnově zakusili.
 Oni včas rány morové
 (toť jsou nebeští divove)
 pomoci užili.

9. Přispěj i nám, tě prosíme,
 jenž před tebou se koříme,
 propůjč tvé vroucnosti.
 Zažeň vše zlé, morní ránu,
 přijmi nás pod tvou ochranu,
 veď k šťastné věčnosti.